

OKUNMAYAN YAZILARIN SİTEMİ

Muharrem Balcı,

5 Haziran 2026

Raflarda bekliyor kitaplarımız,
Bir dost eli değsin diye sayfalarına.
Mürekkebimiz kurudu beklemekten,
Sözlerimiz kaldı kapalı zarflarda.

Telefonlarda duruyor yazılarımız,
Bilgisayara inemiyor bir türlü.
Sosyal medyaya hiç uğramıyor,
Genç zihinlere ulaşamıyor.

Oysa kitaplar ve yazılar,
Bir alkış için değil,
Bir yürekten öbürüne köprü olsun diye yazılır.
Bir genç karanlıkta yol bulsun,
Bir anne umut devşirsin,
Bir dost, bir dosta hakikati fısıldasın diye...

Kitap dosttur,
Dosttan dosta sestir.
Yazı yarendir, yarenlik ister.
Dostun dostuna ulaşmak ister,
Dostluklar bereketlensin diye.

Kitaplarımız yola çıktı,
Fakat yol arkadaşları eksik kaldı.
Dostlarımızın evine uğradı belki,
Heyhat masalarının üzerinde sessizce uyudu.

Ne garip değil bu bir kader mi?
Saatlerce konuştuğumuz meseleleri
Bir makalenin sessizliğinde yeniden okumaya
Vakit bulamıyoruz dostlar.

Kırgın değiliz dostlara;
Kırgınlığımız, sözün yalnızlığına.
Çünkü biliyoruz ki
Paylaşılmayan her yazı,
Yarım bırakılmış bir sohbet gibidir.

Bir dostun elinden diğetine geçseydi,
Belki bir şehir aydınlanacaktı.
Belki bir gencin yönü değişecekti.
Belki bir yetimin duasında
Bir cümlemiz yer bulacaktı.

Şimdi raflarda bekliyor kitaplarımız;
Mesaj kutularında yazılarımız.
Sabırla, umutla, tevekkülle...

Ve her yazı kendi kendine fısıldıyor:

*"Beni yazan yorulmadı da
Beni okuyacak dost mu yoruldu?"*

Yine de küsmüyoruz.

Çünkü biliriz ki
Hakikat tohum gibidir;
Bugün elde bekler,
Yarın gönülde filiz verir.

Bir gün dostlarımız açacaktır sayfalarımızı,
Bir gün paylaşacaktır dostlarıyla.
Hele de sosyal medya kullanıcıları,
Birgün akıllarına gelecektir.

Ve o gün,
Sadece yazılarımız, kitaplarımız değil,
Ebedi dostluğumuz okunacaktır.